

פרשת מטות

פרפראות לפרשה

פרק ל' פסוק ג'

"איש כי ידר בדר לה' או השבע שבועה לאסור אסור על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה"
"היוצא מפיו יעשה"- סופי תיבות הוא.

אדם שנדר נדר, אינו יכול להטיל את ביצוע הנדר על אדם אחר (שליח) אלא הוא עצמו- ככל היוצא מפיו יעשה, אדם שנזהר בדיבורו וכל מילה היוצאת מפיו, לא תהיה לבטלה- אדם כזה, ברכותיו מתקיימות.

פרק ל' פסוק ד'

"ואשה כי תדר בדר לה' ואסרה אסר בבית אביה בנעריה"

"ואשה" = 312 בגימטריא = שבי. האשה כאן היא כמו אדם בשבי שתלוי באחרים ולא בכוחות עצמו.

"בבית אביה בנעריה"- ראשי תיבות באב. הנדר של האשה תלוי באב עצמו ביחס לנדרים של ביתו, אם יחריש לה רגע אחד בלבד, שוב לא יוכל להפר נדריה.

פרק ל' פסוק י'

"ונדר אלמנה וגרושה כל אשר אסרה על נפשה יקום עליה"

"אלמנה- ראשי תיבות": אין מי הניא לאסר נדרה. האלמנה לא ברשות אביה ולא ברשות בעלה.

פרק ל' פסוק י"ד

"כל בדר וכל שבועת אסר לענת נפש אישה יקימו ואישה יפרנו"

"(ואישה [בעלה]) יפרנו"- ראשי תיבות: ואישה יפר נדרה רעב פה. (צום)

לענת נפש הוא הצום, כשבעלה מפר את נדרה.

ועוד פירוש: יפרנו = (נחלק את המילה לשניים = יפר-נו, נו, ראשי תיבות (יפר) נדרה ודיבורה.

פרק ל"ב פסוק כ"ד

"בנו לכם ערים לטפכם וגדרת לצנאכם והיצא מפיכם תעשו"

"והיצא מפיכם תעשו" ראשי תיבות: מות.

עונשו של זה שלא מקיים את דיבורו, יכול להגיע חלילה עד שערי מוות.

משה רבנו סמך על בני גד ובני ראובן מתוך בטחון כי יקיימו את דיבורם.

בפסוק כ"ה כתוב: "ואמר בני גד ובני ראובן אל משה לאמר עבדיך יעשו כאשר אדני מצוה".

פרק ל"ב פסוק כ"ח

"ויצו להם משה את אלעזר הכהן ואת יהושע בן נון ואת ראשי אבות המטות לבני ישראל"

"ראשי אבות המטות" ראשי תיבות: ראה.

משה ראה ברוח הקודש שבני גד ובני ראובן ייצאו למלחמה בכיבוש הארץ, ולכן הבטיח להם את ארץ הגלעד לאחזה.

פרק ל"ב פסוק ל"ה

"עטרת שופן ואת יעזר ויגבהה"

"יעזר ויגבהה" = 318 בגימטריא חיש.

בני גד חיש (מהר) בנו את הערים שנתן להם משה רבנו. ועוד פירוש למילה חיש- ראשי תיבות: חשבון יעזר שופן.

פרק ל"ב פסוק מ'

"ויתן משה את הגלעד למכיר בן מנשה וישב בה"

"הגלעד למכיר" = 412 בגימטריא בית. בשמו של מכיר רמוז שהגלעד, זהו ביתו.

פרק ל"ג פסוק א'

"אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן"

ידוע הדבר שראשי תיבות של "אלה מסעי בני ישראל", מרמזים על ארבע הגלויות: אדום, מדי, בבל, יון.

גאולת עם ישראל שיצאו מארץ מצרים ביד משה ואהרן, ולכן הגאולה אינה יכולה להיות נצחית שנעשתה באמצעות בשר ודם. הגאולה הקרובה בעז"ה תהיה על ידי הקב"ה- נצחית.

פרשת מטות

ראשי התיבות של ארבעת הגלויות: א, מ, ב, י = 53 בגימטריא = גן.
גן- ראשי תיבות גאולה נצחית. סיום ארבעת הגלויות מסמלת את הגאולה הנצחית.

פרק ל"ג פסוק ב'

"וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת מוֹצְאֵיהֶם לְמַסְעֵיהֶם עַל פִּי ה' וְאֵלֶּה מַסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם"

מסעיהם = 225 בגימטריא כהר. כהר- ראשי תיבות: כוון רע הטוב. לפעמים המקום שנסעו ממנו היה טוב ולעיתים היה המצב הפוך.

"למוצאיהם" = 222 בגימטריא בכר. לאחר שיצאו בני ישראל ממצרים, זה היה בזמן שהמצרים היו קוברים את בכוריהם. בפסוק ד' כתוב "ומצרים מקברים את אשר הכה ה' בהם כל בכר".

פרק ל"ג פסוק ה'

"וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִרְעַמְסֵי יַחְזִקְנוּ בְּסַכֹּת"

"ויסעו בני ישראל מרעמסס" = ראשי תיבות- ובים, כאן רמוז שבני ישראל יעברו בתוך הים.

כתוב בפסוק ח': "ויסעו מפני החירות ויעברו בתוך הים במדבר"

"ויחננו" (בסוכות) = אותיות ינוחו, "בני ישראל" כמו בסוכות.

פרק ל"ג פסוק ט'

"וַיִּסְעוּ מִמֶּדְבַּר יַבְיָאוּ אֵילָמָה וּבְאֵילָם שְׁתִּים עֶשְׂרֵה עֵינֹת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים יַחְזִקְנוּ שֵׁם"

"מים ושבעים תמרים"- ראשי תיבות מוות שההולך במדבר בלא מזון ובלא מים סופו שימות. כאן הקב"ה נתן להם מים ומזון (תמרים).

"להם מים ומזון" = 274 בגימטריא ברעב, בפסוק זה מצאנו ללא מזון ומים האדם נידון לרעב והשלב הבא חלילה מוות.

בפסוק י"ד כתוב "ויסעו מאלוש ויחננו ברפידים ולא היה שם מים לעם לשתות".

פרק ל"ג פסוק ל"ט

"וְאֶהְרֹן בֶּן שְׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמֹתוֹ בָּהָר הַהַר"

"בהר ההר" = 417 בגימטריא = זית.

הזית הוא אחד משבעת המינים, כך אהרון כהן גדול אחד משבעת בחירי עם ישראל: אברהם, יצחק, יעקב, משה, אהרון, דוד ושלמה.

פרק ל"ה פסוק י'

"דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן אֶרְצָה כְּנַעַן"

"ארצה" = 296 בגימטריא = צור.

"כנען" = 190 בגימטריא = קץ.

בני ישראל שעברו את הירדן ידעו הצור (-הקב"ה) אתם כל הזמן.

המילה 'כנען' בגימטריא קץ השלטון של העם הכנעני בארץ ישראל.

לע"נ יעל ע"ה בת אהובה הי"ו